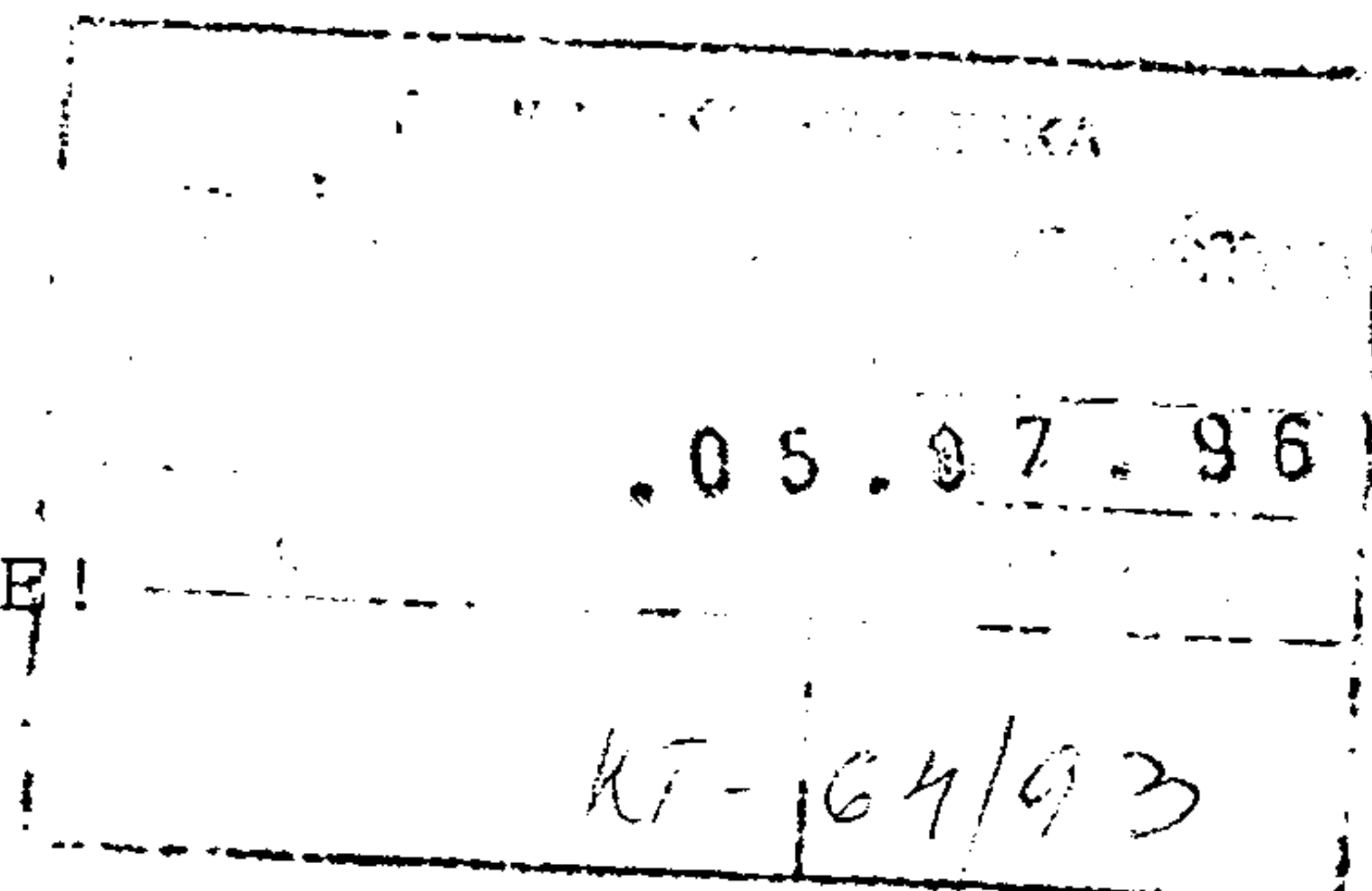

P R E S U D A

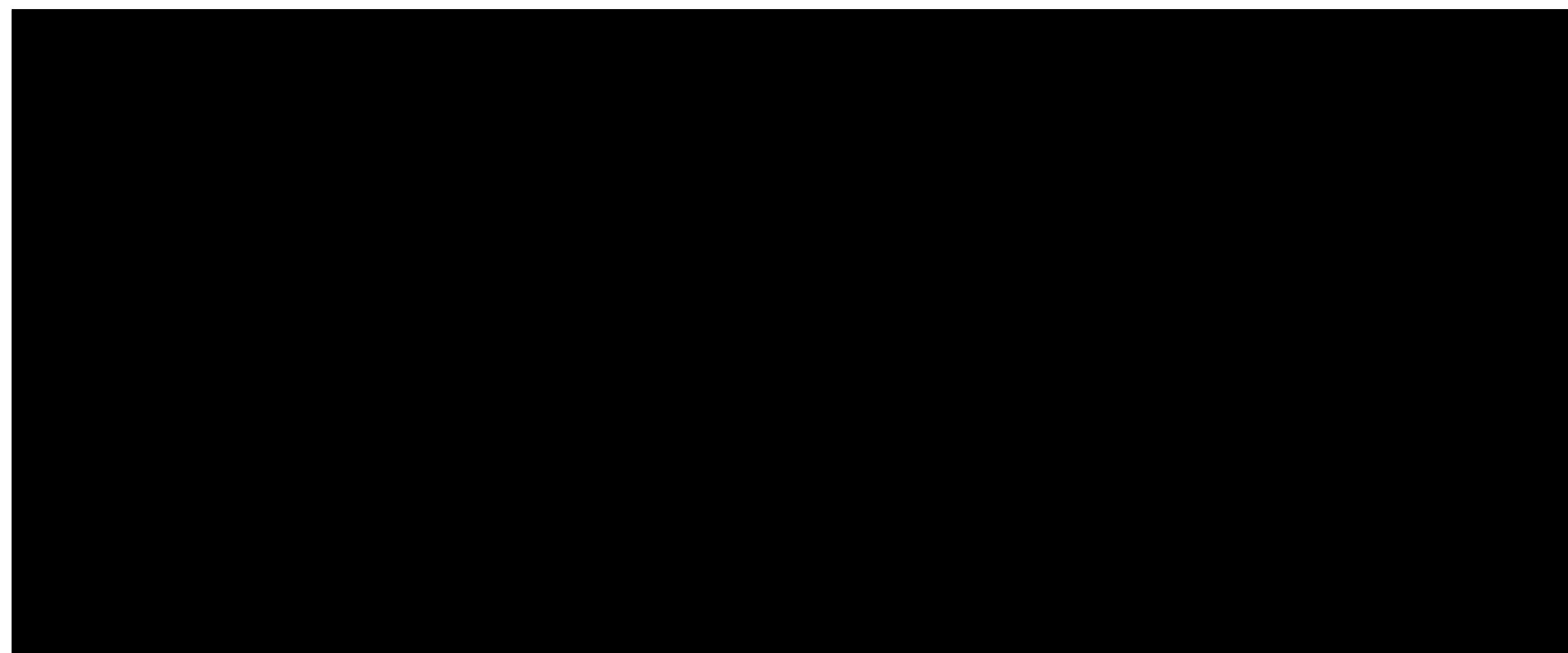
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Županijski sud u Sisku, u vijeću sastavljenom od suca Željka Barač, predsjednika vijeća, sudaca porotnika Ivana Blažinić i Ante Jukić, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slavice Režić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dragana Stajkov, zbog krivičnog djela iz čl. 128. OKZRH, nakon dana 28. lipnja 1996. godine, u prisutnosti Zamjenika Županijskog državnog odvjetništva Sisak, Miljenka Ugarković i branitelja optuženog Josipa Sladić, odvjetnika iz Siska, a u odsutnosti optuženika, održane glavne i javne rasprave objavio je

P R E S U D U

Opt. DRAGAN STAJKOV,

k r i v j e

što je:

tijekom mjeseca srpnja, kolovoza i rujna 1991. godine u Petrinji, nakon što se priključio paravojnim formacijama tzv. "SAO Krajina", a u cilju podrivanja i obaranja novouspostavljenog demokratskog društva u Republici Hrvatskoj, kao njezin pripadnik, u četničkom zatvoru, suprotno odrednicama Konvencije po postupanju sa ratnim zarobljenicima prilikom ispitivanja Habulin Dubravka ovoga izudarao šakama i nogama obuvenim u cipele po cijelom tijelu i na taj mu način nanio prijelom rebara, koje povrede su bile teške naravi,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava surovo

postupao s ratnim zarobljenicima,

čime je počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, surovim postupanjem s ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima, označeno u čl. 128. OKZRH, pa se temeljem istog zakonskog propisa

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA.

Temeljem propisa čl. 90. st. 4. ZKP-a optuženik se oslobađa nadoknade troška krivičnog postupka iz čl. 87. st. 2. toč. 1. - 6. ZKP-a.

Obrazloženje

Optužnim prijedlogom Županijskog državnog odvjetništva Sisak, oznake KT-64/93, od 12. studenog 1993. godine, stavljeno na teret Draganu Stajkov izvršenja krivičnog djela iz čl. 128. OKZRH pobliže činjenično opisanog i izrekom ove presude.

Odlukom vijeća ovoga suda oznake Kv-70/1996, od 6. lipnja 1996. godine dozvoljeno je suđenje u odsutnosti optuženika.

Svjedok Dubravko Habulin u cijelosti je, na detaljan i uvjerljiv način potkrijepio činjenične navode optužnog prijedloga.

Branitelj je, po završetku dokaznog postupka, izjavio: "Izvedeni dokazi doista upućuju na zaključak da je optuženik postupio na način kako ga se tereti. Međutim, obrana smatra da bi sud trebao imati u vidu prilike koje su vladale u to vrijeme, koje su u bitnome uvjetovale ponašanje optuženika. Slijedom toga izbor vrste i visine krivične sankcije bi trebao biti također rukovođen navedenom okolnošću. Stoga obrana pledira na blaže kažnjavanje, jer će i takovo polučiti zakonsku svrhu kažnjavanja".

Kako se krivično djelo, o kojem je riječ može izvršiti za vrijeme rata ili oružanog sukoba za istači je postojanje, u konkretnom slučaju, ne rata u formalnom značenju (objavljivanje rata i dr.), već oružanog sukoba između nacionalnih snaga unutar iste države.

Svojstvo ratnog zarobljenika Dubravka Habulin,

opet, nije sporno. Bio je zapovjednik voda u času zarobljavanja, otvoreno nosio oružje i samom predajom, neovisno o razlogu, pridržavao se ratnih zakona i običaja.

Dakle, i prema njemu se je, respektirajući Ženevsku konvenciju o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 1949. godine, moralo drugačije postupati, a ne na utvrđeni način i sa direktnim umišljajem, koji nije sporan slijedom opisa postupanja optuženika po oštećeniku.

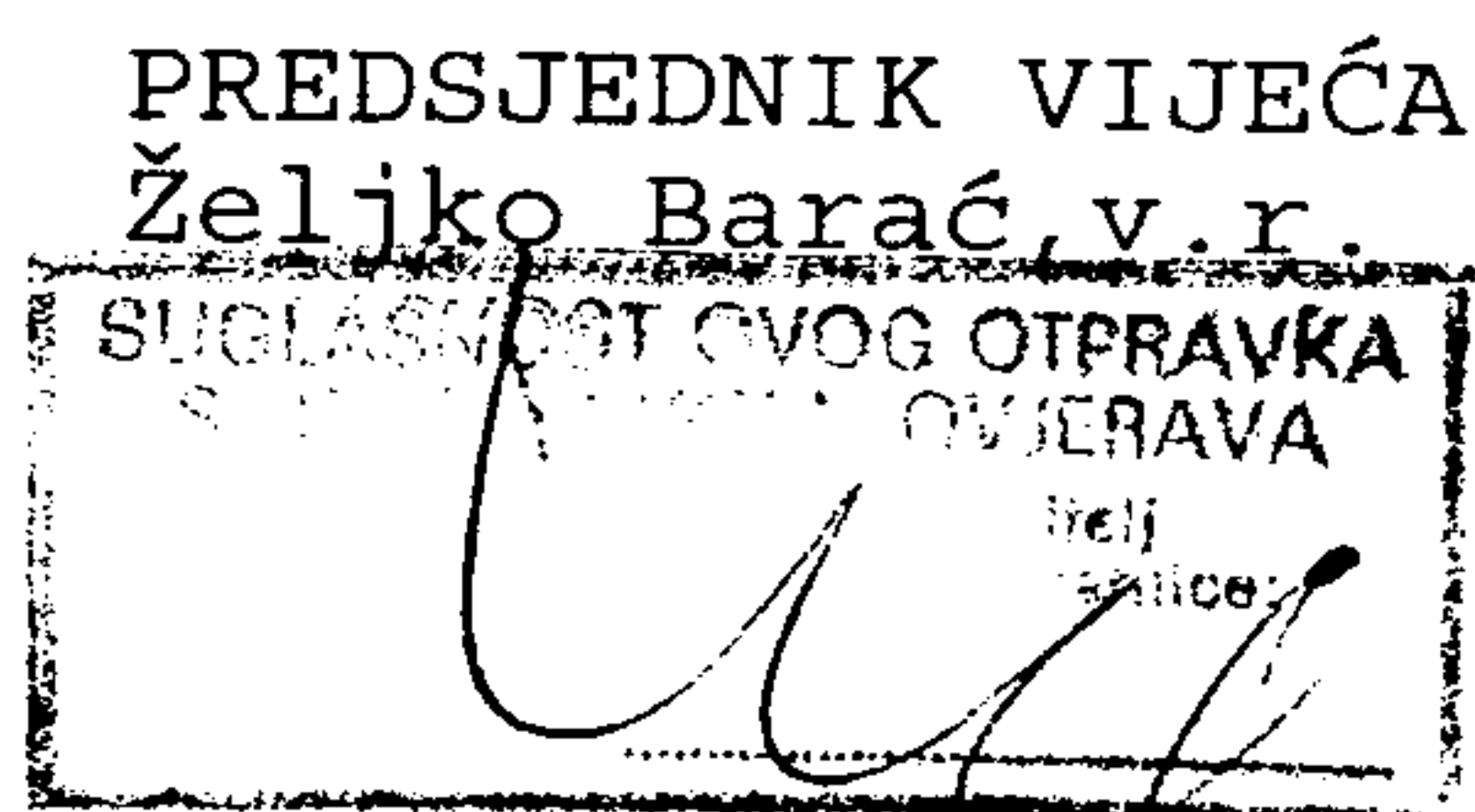
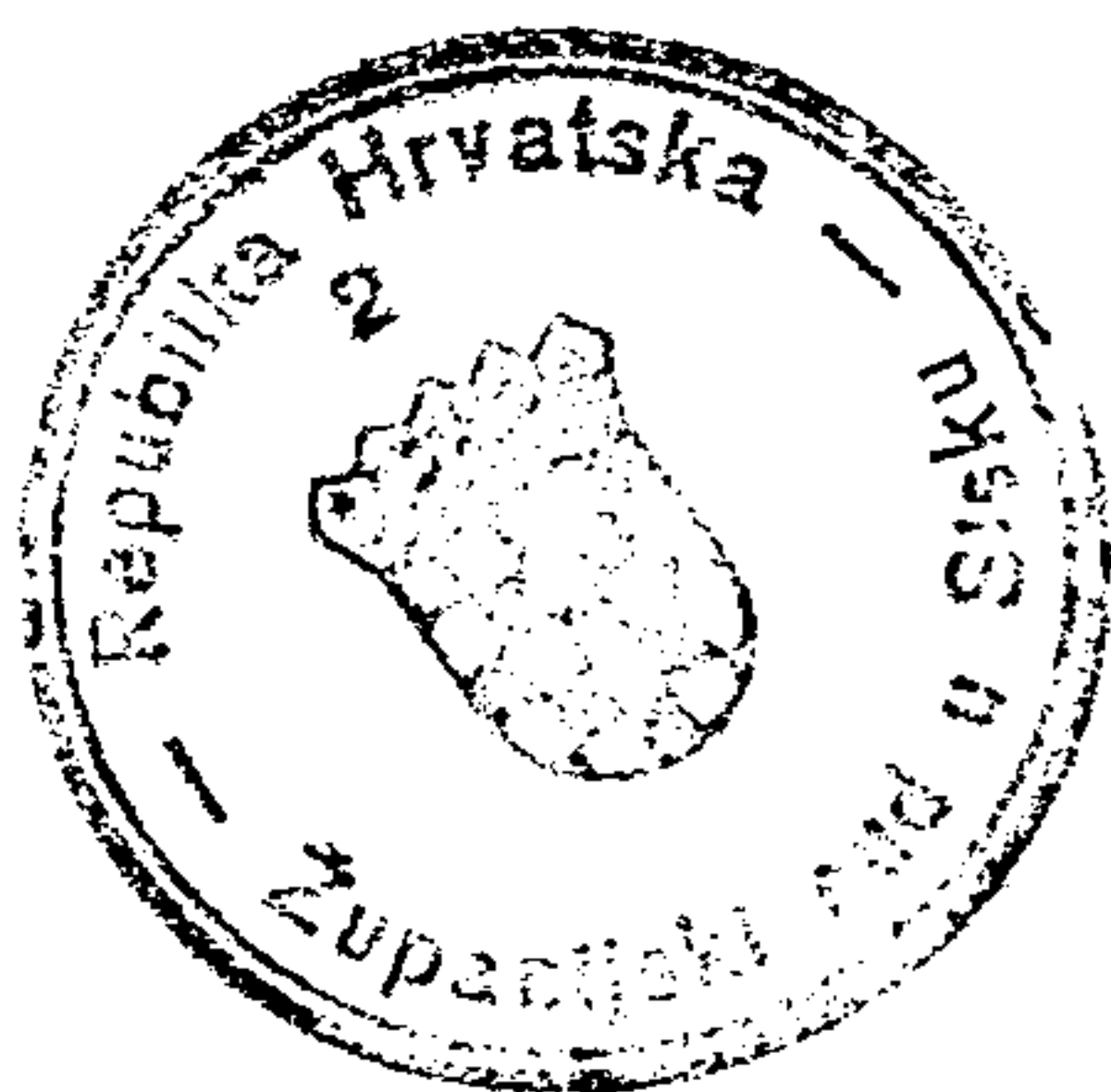
Sve izloženo razlogom je, slijedom u izreci citiranih propisa, optuženiku izrečene kazne u uvjerenju da će se spriječiti optuženika da počini novo krivično djelo, uz istovremeni njegov preodgoj i vršenje odgojnog utjecaja na druge da ne čine krivična djela i jačanje morala društva, te utjecaja na razvijanje društvene odgovornosti i discipline građana, čime će biti postignuta svrha kažnjavanja predviđena čl. 31. OKZRH.

Pri svemu tome sud je imao u vidu izostanak bilo koje olakotne okolnosti na strani optuženika, a znane sudu, a samo djelo zaslužuje, po ocjeni suda, maksimalno zapriječenu kaznu.

Ispunjenjem uvjeta predviđenih propisom čl. 90. st. 4. ZKP-a razlogom je oslobođenja optuženika obaveze nadoknade troškova krivičnog postupka.

U Sisku, dne 28. lipnja 1996. godine.

ZAPISNIČAR
Slavica Režić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka ovjеровljenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovoga suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.